Rusya Federasyonu (RF), İran ve Türkiye devlet başkanları Suçi'de bir araya gelerek Suriye'nin geleceği hakkında karar verdiler. Suriye ile ilgili olarak bu tür toplantılar ilk kez yapılmıyor. Geçmişte de değişik bilişenler arasında yapılmış ve kararlar alınmıştı. Karar almak bir şeydir, o kararın hayata geçmesi başka bir şeydir. Özellikle Ortadoğu'da böyledir. Dolayısıyla sanki Soçi'deki kararlar hayata geçecekmiş gibi yorum yapmak doğru değildir. Soçi'de sadece bazı göstergelerden söz edilebilir:

Birincisi; Soçi toplantısı Suriye adlı bir devletin sadece haritada varolduğunu gösterdi. Bazı devletler bu durumdadır. Libya böyledir, Nijerya da böyledir… Harita üzerinde varlar, Birleşmiş Milletler'de temsilcileri de bulunuyor, ama o kadar işte…

Resmi Suriye sınırları içinde RF, İran, Türkiye ve ABD açık olarak bulunuyor. İsrail de arada bir girip çıkıyor. Kuzey Suriye'deki Kürt bölgesi fiilen ayrı bir yönetim durumundadır ve işte Suriye işte budur…

Ülkede yeni anayasa yapılması kararlaştırıldı ve orada ne yazılacağı da pazarlık konusu olacaktır. Bu bile değişik güçler arasında bölüşülmüş bir devletin varolduğunu gösterir.

İkincisi; RF ve İran olmadan Esad yönetimi bir hiçtir. Bu iki ülkenin desteğiyle ayakta durmaktadır ve onlar ne derse yapmak zorundadır. Esad'ın "ABD emperyalizmine karşı savaş verdiğini" savunanlara "geri zekalı" olarak değil, mezhepçi olarak bakmak gerekir. Esad anti emperyalist ise, Erdoğan daha da anti emperyalisttir. ABD'ye kızıyor, Almanya'ya neler söyledi; değil mi yani!

Üçüncüsü; Esad ile Erdoğan arasında Rojava'ya karşı işbirliği yolu görülebilir oranda açıldı. İkisi de Kürt özerk yönetimine karşıdır ve madem ki çıkarlar bu konuda ortaktır, neden işbirliği yapılmasın? Yeni Suriye anayasasında Kürtlere özerklik de muhtemelen yer alacaktır ama şimdikinden hayli geride bir özerklik olacağı söylenebilir. Rojava yönetimi doğal olarak itiraz edecek ve Suriye ile Türkiye arasında yeni bir işbirliği yolu iyice açılacak…

Dördüncüsü; Rojava yönetiminin bir yandan ABD'ye diğer yandan RF'e yaslanmaktan başka çaresi bulunmuyor ancak ikisi arasında sürekli oynayarak varlığını sürdürebilir. Türkiye-İran-Suriye anlaşırsa ve RF ile ABD de tarafsız kalırsa, bu durum Rojava'nın sonu demektir.

Beşincisi; böyle bir ihtimalin gerçekleşme şansı şimdiki durumda zayıftır. ABD ve İsrail'in hedefi Esad değil, İran'dır. İran bölgede fazlasıyla güçlenmiş durumdadır ve Türkiye de açık olarak bundan rahatsızdır.

Altıncısı; Ortadoğu politikasında bol keseden atmalara aldırmamak gerekir. Geçenlerde Suriye yönetiminin sözcüsü bir kadın Türkiye'nin işgalci konumda bulunduğunu ve buna uygun muamele göreceğini söylemişti. Evet, Türkiye Suriye topraklarında açık olarak bulunmaktadır. İyi ama Suriye'nin Türkiye'ye muamele yapacak dermanı mı kalmıştır?

Türkiye Rojava sınırına 800 km. civarında uzun bir duvar ördü. Duvar birkaç metre içerde ya da Suriye toprağında yapılmıştır. Uzun duvar vasıtasıyla Türkiye fiilen Suriye toprağının bir bölümünü ilhak etmiştir. Protesto yapıldığını duyan oldu mu, hoş yapılsa bile ne olacaktı ki?

Ortadoğu politikasında palavra önemli yer tutar, aldırmamak gerekir…

Suriye'de savaş değişik taraflar arasında ve "daha yumuşak" tarzda sürecektir.

İslam Devleti (İD) askeri olarak bitmeye yaklaştı ama ideoloji olarak varlığını sürdürüyor. İdlib'de de halen El Nusra hakim durumdadır. Suriye'de bu çerçevede çok sayıda küçük silahlı grup bulunuyor. Genellikle basına yansımayan çok sayıda silahlı çatışma yaşanıyor…

Barış yok daha…